

drive Kronen i Pari, før Banken ønsker det. Derfor ønskede Banken ikke at faa fastsat en Minimumskurs, at faa de 70 forandret, og jeg gav i Valutaudvalget straks min Tilslutning til dette Bankens Standpunkt. Thi hvis Kronen drives tæt op til Pari i 1926, maa Banken jo tage de resterende Points, og det kan meget vel ske, inden det ærede Medlem Hr. Rode faar Kronen skaaret ned. Saa er Spørgsmaalet, om Banken kan holde den i Pari, naar Spekulationen tager sine Penge ud. Jeg ved ikke, om det er omkring 300 Millioner, der i saa Fald vil være sat ind. Regner man, at der er 150 eller op imod 200 Millioner sat ind for at drive Kronen op til det Punkt, hvor den nu er, saa vil det nok kræve et antageligt Tal af Millioner at tage Resten af Vejen op, og det maa vel forudsættes, at Spekulationen tager sine Penge ud, naar der foreløbig ikke er mere at tjene herhjemme paa den danske Krone.

Vanskeligheden er jo ogsaa navnlig den, som det tidt er fremhævet her, at vort hjemlige Prisniveau langt fra har tilpasset sig til den Kurs, Kronen nu staar i. Heri mener, jeg der ligger en uhyre stor Risiko, og at holde Kronen oppe, naar den er kommet op i Pari, kan maaske komme til at stille Krav til Staten, der næsten ligger over dens Evne. Nationalbanken vil sikkert nok gøre sig Flid for at holde Kronen i 90 en Tid, men den raader jo, som det før er sagt, og som det ogsaa fornylig er erkendt af den højtærede Erhvervsminister, ikke selv for det, og den raader navnlig ikke for det, naar der garanteres Spekulanterne, at under 89 risikerer de ikke, at den kommer. Som jeg før har sagt, mener jeg, at der, inden der kan blive et ordentligt Forhold mellem Kronens Kurs og Prisniveauet herhjemme, vistnok vil gaa 2—3—4 Aar, det er ikke let at sige hvor længe.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, at det radikale Venstre har forladt sit hidtidige Stade og er slaaet ind paa Nedskæring af Kronen til ca. 90. Det er jo ikke saa længe siden, at Pariteten var det ærede Medlem Hr. Rodes Maal efter Udtalelser i Valutaudvalget, men jeg vil ikke tro, at „Politiken“ har Ret, naar den i Søndags kaldte det Befjælsessnedighed, „thi der er da Vælgere til.“ Man mener, det er Landstingsmand Dr. Brandes, der har skrevet det. Jeg synes, det indeholder en ondsindet Insinuation. Paa den anden Side kan man ikke nægte, at Dr. Brandes har Kendskab til Forholdene indenfor det radikale Parti. Denne Nedskæring, dette bort fra den særlige Krone, som man har kaldt

det, har jo een Side, der vender indad, og een Side, der vender udad. Hvad det første angaar, kan man jo, hvad enten man gør det ene eller det andet, ikke ramme med fuld Retfærdighed. Det er givet, at de, der sidder inde med Penge, som de havde før Krigen eller i Begyndelsen af Krigen, har et billigt Krav paa at faa Kronen i Pari, men det kan heller ikke nægtes, at de, der erhvervede Kronen til 60 Ø., de har ikke Krav paa at faa 100 Guldøre for den. Men det forekommer mig alligevel, at det bliver et uhyre vanskeligt Spørgsmaal at ordne; nogle bliver forurettet, og de vil i alle Tilfælde ganske sikkert klage højt.

Under Hensyn til Udlandet forekommer det mig, at Sagen vil være vanskeligere og vistnok langt fra saa simpel og saa let, som jeg har Indtrykket af, at det ærede Medlem Hr. Rode ansaa den for at være. Gamle Grundtvig siger om Saxo: Om over ældgamle Danmarks Ære Valdemars Saxo var du som faa. Om over ældgamle Danmarks Ære bør alle være, ikke mindst hver eneste Repræsentant i den danske Rigsdag, og det er jeg ogsaa vis paa, at vi alle er. At værne om, at der ikke sættes nogen Plet paa Danmarks Navn i Udlandets Omdømme, det har stor og det har ogsaa praktisk Betydning. Hvert Aar rejser der her fra Landet mange unge Købmænd, Industrifolk, Landmænd og først og sidst Arbejdere ud for at finde Erhverv ude i det fremmede. De kommer derud og siger, at de er Danske, og saa vilde det dog være slemt, om de der skulde møde den Opfattelse: Naa, det er det Land, som ikke var med i Krigen, men som førte en Valutapolitik, hvorved det lod andre Lande betale en Del af det Tab, som det havde paaført sig selv ved en uklog Pengepolitik; det er Folk, som man maa være lidt forbeholden overfor. Jeg siger, det vilde være slemt, om de skulde møde en saadan Opfattelse ude. Der er vel ingen, der vil paastaa, at Tyskland har vundet i det almindelige Omdømme eller vundet i Anseelse ved, at det ved sin Seddelpolitik har ladet Udlandet betale en ikke ringe Part af dets Krigsomkostninger. Danmark har jo ogsaa betalt en Tribut til det. Men Tyskland var i Krig, det er et i høj Grad undskyldende Moment, Danmark har ikke været i Krig. Alt dette maa paa det nøjeste overvejes og undersøges, og det er ogsaa det, Regeringen har givet Løfte om skal ske.

Personlig ser jeg saadan paa det, at hellere vilde jeg være med til at tage noget sværere Kaar for vort Folk med Ære end noget lettere Kaar med Vanære, eller dog derved, at vort Folk taber i det almindelige